

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. gegužės 7 d.*

„EŽŪGF ir EŽŪFKP – Nefinansuotinos išlaidos – Vokietijos patirtos išlaidos – Fiksuoto dydžio finansinė korekcija, taikoma dėl nepakankamai dažnų pagrindinės kontrolės priemonių – Kasmetinio palūkanų skaičiavimo ir apskaitos pareiga – Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 31 ir 32 straipsniai – Reglamento (EB) Nr. 885/2006 6 straipsnio h punktas – Pareiga motyvuoti – Proporciumas“

Byloje T-239/17

Vokietijos Federacinė Respublika, iš pradžių atstovaujama D. Klebs ir T. Henze, vėliau – D. Klebs,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą D. Triantafyllou ir M. Zalewski,

atsakovę,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo iš dalies panaikinti 2017 m. vasario 14 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimą (ES) 2017/264 dėl valstybių narių patirtų tam tikrų išlaidų nefinansavimo Europos Sąjungos lėšomis iš Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) (OL L 39, 2017, p. 12), kiek šis sprendimas susijęs su Vokietijos Federacine Respublika,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas A. M. Collins, teisėjai M. Kancheva (pranešėja) ir G. De Baere,

posėdžio sekretorė N. Schall, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2018 m. lapkričio 13 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą¹

(Praleista)

* Proceso kalba: vokiečių.

¹ Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano tikslinga paskelbti.

Dėl teisės

(Praleista)

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, susijusio su klaidingo apskaičiavimo nebuvimu ir palūkanų pateikimu

- 29 Vokietijos Federacinė Respublika teigia, kad ginčijamas sprendimas pažeidžia Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnio 1 dalies ir 32 straipsnio 5 dalies, taip pat Reglamento Nr. 885/2006 6 straipsnio h punkto ir III priedo nuostatas. Šiuo klausimu ji teigia, kad nei Reglamento Nr. 1290/2005 32 straipsnyje, nei Bendrojo Teismo jurisprudencijoje, nei sektorinių teisės aktų, susijusių su eksporto grąžinamosiomis išmokomis, nuostatose, nei darbo dokumente AGRI-2007-62817-03-00, nei Gairėse Nr. 1 dėl Reglamento Nr. 885/2006 III priedo ir III a priedo lentelių pateikimo Komisijai iki 2009 m. vasario 1 d. (toliau – Gairės Nr. 1) nenustatyta pareiga, susijusi su kasmetiniu palūkanų skaičiavimu ir apskaita, siekiant jas priskirti pagal 50/50 taisyklę. Todėl, kadangi Vokietijos valdžios institucijos nepažeidė Sąjungos teisės nuostatų, susijusių su palūkanų skaičiavimu ir pateikimu, ginčijamame sprendime Komisijos taikyta 5 % finansinė korekcija nepateisinama.
- 30 Konkrečiai kalbant, Vokietijos Federacinė Respublika visų pirma teigia, kad Reglamento Nr. 1290/2005 32 straipsnyje tik bendrai nustatytas nuostolių paskirstymas pagal 50/50 taisyklę, t. y. palūkanos ir baudos taip pat dalijamos pusiau tarp Sąjungos ir valstybių narių ir jos nelaikomos pastarųjų sumokėtomis tik dėl pagrindinio reikalavimo padalijimo fakto. Ji teigia, kad vienintelis Sąjungos teisės aktų leidėjo reikalavimas yra atskirai nurodyti įvairias susigrąžintinas sumas tam, kad prireikus galėtų būti atskirai suskirstytos atskiros dar nesusigrąžintos sumos.
- 31 Papildomai Vokietijos Federacinė Respublika tvirtina, viena vertus, kad palūkanų metinė apskaita yra teisiškai privaloma tik nuo Reglamento Nr. 1306/2013 ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 908/2014, kurie šiuo atveju netaikomi, įsigaliojimo. Kita vertus, ji teigia, kad Komisija nepaisė Gairių Nr. 1, kai reikalavo patikslinti palūkanas kiekvienų biudžetinių metų pabaigoje.
- 32 Komisija ginčija visus šiuos argumentus ir pažymi, kad pirmasis pagrindas paremtas klaidingu Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnio 1 dalies ir 32 straipsnio 5 dalies, siejamų su Reglamento Nr. 885/2006 6 straipsnio h punktu, aiškinimu. Iš esmės ji tvirtina, kad nors jokia Sąjungos teisės nuostata nereglamentuoja konkrečiai palūkanų apskaitos pareigos, vis dėlto Reglamento Nr. 885/2006 III priedo lentelėje yra aiški nuoroda į šio reglamento 6 straipsnio h punkto reikalavimus; pagal šį punktą informacija apie šioje lentelėje nurodytas sumas turi būti kiekvienais metais pateikiama Komisijai. Jos teigimu, iš šios nuostatos, siejamos su Reglamento Nr. 1290/2005 32 straipsniu, matyti, kad egzistuoja sumų, nurodytų Reglamento Nr. 885/2006 III priedo lentelėje, metinės apskaitos pareiga.
- 33 Pirmiausia reikia pažymėti, kad grįsdama savo pirmąjį pagrindą Vokietijos Federacinė Respublika siekia įrodyti, kad ginčijamą sprendimą reikia panaikinti, remiantis pirma jos reikalavimų dalimi, tiek, kiek Komisija nepaisė Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnio ir 32 straipsnio 5 dalies, siejamų su Reglamento Nr. 885/2006 6 straipsnio h punktu ir III priedu, ir taikė finansinę korekciją dėl pagrindinės kontrolės trūkumo, susijusio su Vokietijos Federacinės Respublikos pažeista pareiga kasmet apskaityti ir apskaičiuoti palūkanas.
- 34 Taigi nagrinėjant pirmąjį pagrindą reikia nustatyti, ar egzistavo Vokietijos Federacinės Respublikos pareiga kasmet apskaičiuoti ir pateikti palūkanas, siekiant nustatyti galimą Sąjungos teisės pažeidimą. Kalbant apie tai, ar, viena vertus, finansinės korekcijos taikymas šiuo atveju buvo pateisinamas, ir, kita vertus, ar ši korekcija buvo proporcinga, pažymėtina, kad ji turi būti nagrinėjama analizuojant penktąjį pagrindą, grindžiamą proporcingumo principo pažeidimu.

- 35 Taip pat svarbu priminti, kad Reglamento Nr. 885/2006 III priedo lentelė yra priemonė apskaičiuoti sumas, priskirtas valstybėms narėms taikant 50/50 taisyklę. Iš to matyti, kad pareiga apskaičiuoti palūkanas kasmet neišvengiamai reiškia, kad reikia iš anksto parengti finansinių metų apskaitą pagal Reglamento Nr. 885/2006 III priede pateiktą pavyzdį, todėl prievolė kasmet apskaičiuoti ir apskaityti palūkanas logiškai yra viena ir ta pati pareiga.
- 36 Be to, Reglamento Nr. 1290/2005 32 straipsnio, susijusio su valstybių narių pareigomis susigrąžinti sumas iš padariusių pažeidimus ar aplaidžių gavėjų, 5 dalyje numatytos konkrečios situacijos, kai valstybė narė nesusigrąžino sumų per ketverius metus nuo pažeidimo nustatymo per pirminį administracinį ar teisminį nagrinėjimą arba per aštuonerius metus, jei dėl išieškojimo pareikštas ieškinyš nacionaliniuose teismuose. Tokiais atvejais pažymėta, kad „valstybė narė 3 dalies pirmoje pastraipoje nurodytoje suvestinėje ataskaitoje atskirai nurodo sumas, kurios nebuvo išieškotos per šios dalies pirmoje pastraipoje nustatytą terminą“.
- 37 Pagal jurisprudenciją finansinės atsakomybės paskirstymas lygiomis dalimis atitinkamai valstybei narei ir Sąjungos biudžetui, kaip numatytas Reglamento Nr. 1290/2005 32 straipsnio 5 dalyje, taikomas visiems finansinio pobūdžio padariniams, susijusiems su neišieškotomis nepagrįstai išmokėtomis sumomis, be kita ko, įskaitant pagrindines sumas ir su jomis susijusias palūkanas, kurios turėjo būti sumokėtos pagal to paties reglamento 32 straipsnio 1 dalį (2015 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Nyderlandai / Komisija*, T-126/14, EU:T:2015:875, 76 punktą; šiuo klausimu taip pat žr. 2010 m. balandžio 22 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, T-274/08 ir T-275/08, EU:T:2010:154, 39, 41 ir 44 punktus).
- 38 Šiuo klausimu pažymėtina, kad „neišieškotos sumos“, kaip jos suprantamos pagal Reglamento Nr. 1290/2005 32 straipsnio 3 ir 5 dalis, apima pagrindinę sumą, palūkanas ir baudas.
- 39 Be to, Reglamento Nr. 885/2006 6 straipsnyje numatyta, kad Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 8 straipsnio 1 dalies c punkto iii papunktyje nurodytas metines sąskaitas, kurios turi būti nusiųstos Komisijai, sudaro, be kita ko, nepagrįstai išmokėtų sumų, kurios turi būti išieškotos finansinių metų pabaigoje dėl pažeidimų, kaip tai suprantama pagal 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos (OL L 312, 1995, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 1 t., p. 340) 1 straipsnio 2 dalį, „įskaitant baudas ir palūkanas“, lentelė pagal Reglamento Nr. 885/2006 III priede nurodytą pavyzdį.
- 40 Remiantis suformuota jurisprudencija, aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą bei teisės akto, kuriame ji yra, siekiamus tikslus (žr. 2005 m. birželio 7 d. Sprendimo *VEMW ir kt.*, C-17/03, EU:C:2005:362, 41 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2005 m. spalio 6 d. Sprendimo *Sumitomo Chemical ir Sumika Fine Chemicals / Komisija*, T-22/02 ir T-23/02, EU:T:2005:349, 47 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 41 Būtent atsižvelgiant į šiuos principus būtina išnagrinėti, ar Reglamento Nr. 885/2006 6 straipsnio h punktą reikia suprasti taip, kad juo nustatoma pareiga valstybėms narėms šio reglamento III priede numatytoje lentelėje kasmet apskaičiuoti ir apskaityti „nepagrįstai išmokėtas sumas, kurios turi būti grąžintos“.
- 42 Pirmiausia pažymėtina, kad Reglamento Nr. 885/2006 6 straipsnis yra 2 skyriuje „Sąskaitų patikrinimas ir patvirtinimas“, kaip ir Reglamento Nr. 1290/2005 32 straipsnio 5 dalis, yra IV antraštinėje dalyje „Sąskaitų apmokėjimas ir Komisijos atliekama stebėseną“.
- 43 Pirma, atrodo, kad atsakymas į klausimą dėl palūkanų apskaičiavimo ir apskaitos kasmet gali būti pateiktas remiantis pažodiniu Reglamento Nr. 885/2006 6 straipsnio h punkto aiškinimu. Iš tiesų pažymėtina, pirma, kad frazė „nepagrįstai išmokėtos sumos, kurios turi būti išieškotos finansinių metų pabaigoje“ reiškia, kad, persiunčiant metines sąskaitas Komisijai, jai turi būti nurodytos visos finansinių

metų pabaigoje, kitaip tariant, metų pabaigoje, nesusigrąžintos sumos. Antra, kaip matyti iš frazės „įskaitant baudas ir palūkanas“, šios sumos apima ne tik nepagrįstai išmokėtas sumas, bet ir palūkanas. Trečia, kadangi šios sumos nurodytos metinėse sąskaitose, jos neišvengiamai apskaitomos kasmet.

- 44 Antra, šis pažodinis aiškinimas atitinka bendrą sąskaitų patvirtinimo procedūros sistemą, kuri, kaip savo raštuose pažymėjo Komisija, yra kasmetinė operacija. Iš tikrųjų Reglamento Nr. 1290/2005 32 straipsnio 5 dalį ir Reglamento Nr. 885/2006 6 straipsnio h punktą reikia aiškinti atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1290/2005 23 konstatuojamąją dalį, pagal kurią „Komisija turėtų kasmet patikrinti ir patvirtinti [akredituotų mokėjimo] agentūrų sąskaitas“, o „sprendime dėl sąskaitų apmokėjimo turėtų būti atsižvelgiama į ataskaitų užbaigtumą, tikslumą ir teisingumą“. Iš to matyti, kad Komisija per sąskaitų patvirtinimo procedūrą turi užtikrinti, kad nė viena iš metinėse sąskaitose nurodytų sumų neišvengtų patvirtinimo. Šiuo tikslu informacija apie skolų likutį ir išieškojimą valstybėse narėse, pateikta Reglamento Nr. 885/2006 III priedo lentelėse, pridėtos prie mokėjimo agentūrų metinių sąskaitų, turi būti kasmet atnaujinama, kad šių agentūrų sąskaitos būtų tikslios ir atnaujintos finansinių metų pabaigoje, tam, kad būtų patvirtintos.
- 45 Trečia, iš Reglamento Nr. 1290/2005 konstatuojamųjų dalių, visų pirma 25 ir 26 konstatuojamųjų dalių, matyti, kad šio reglamento 32 straipsnio 5 dalyje nustatyta bendros finansinės atsakomybės sistema siekiama apsaugoti Sąjungos biudžeto finansinius interesus, įpareigojant atitinkamą valstybę narę sumokėti dalį nustačius pažeidimus mokėtinų sumų, kurios nebuvo išieškotos per protingą terminą. Kaip teisingai pažymi Komisija, kadangi palūkanos Reglamento Nr. 885/2006 III priedo lentelėje nebuvo apskaičiuotos ir patikslintos kasmet tam, kad būtų galima apskaičiuoti valstybėms narėms pagal 50/50 taisyklę priskirtinas sumas, nebuvo įmanoma nurodyti tikslios palūkanų sumos, kurią turi sumokėti Vokietijos Federacinė Respublika. Todėl netikslūs duomenys, pateikti Reglamento Nr. 885/2006 III priedo lentelėje, yra nesuderinami su Sąjungos biudžeto finansinių interesų apsauga, nes šis biudžetas galėjo patirti palūkanų, kurios turėjo būti priskirtos aptariamai valstybei narei pagal 50/50 taisyklę, našta.
- 46 Be to, pažymėtina, kad nors, kaip teigia Vokietijos Federacinė Respublika, Reglamento Nr. 885/2006 III priede pateiktame lentelės pavyzdyje *prima facie* nenustatyta jokia aiški pareiga apskaityti palūkanas stulpelyje, skirtame pagrindinei skolai koreguoti, iš jurisprudencijos matyti, kad kai nuo pagrindinių skolų turi būti mokamos palūkanos, finansinių metų pabaigoje pagal atskiriems sektoriams skirtą Sąjungos reglamentavimą nuo tokių skolų mokamos palūkanos turi būti kildinamos iš to paties pažeidimo, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 2988/95 1 straipsnio 1 dalį, kaip ir pažeidimas, lemiantis pagrindinę skolą sudarančių nepagrįstai gautų sumų išieškojimą (2017 m. kovo 2 d. Sprendimo *Glencore Céréales France*, C-584/15, EU:C:2017:160, 42 punktą). Kadangi pradinės skolos suma turi būti kiekvienais metais tikslinama atsižvelgiant į už skolą mokėtinų palūkanų dalinį ar visą išieškojimą, palūkanas reikia patikslinti kiekvienų finansinių metų pabaigoje koreguojant sumą, todėl jas reikia įrašyti su pagrindine skola į pažeidimų lentelę. Iš to neabejotinai darytina išvada, kad palūkanos turi būti apskaitytos Reglamento Nr. 885/2006 III priedo lentelės stulpelyje, skirtame pagrindinei skolai koreguoti.
- 47 Galiausiai, kalbant apie Vokietijos Federacinės Respublikos argumentą, kad Reglamento Nr. 885/2006 I priedo 2E punkte ir 2006 m. birželio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 883/2006, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 taikymo taisykles dėl mokėjimo agentūrų apskaitos tvarkymo, išlaidų ir įplaukų deklaravimo ir išlaidų kompensavimo iš EŽŪGF ir EŽŪFKP sąlygas (OL L 171, 2006, p. 1), 5 straipsnyje, kuriuos Komisija nurodė savo 2015 m. komunikate, nėra reikalavimo dėl duomenų pateikimo Reglamento Nr. 885/2006 III priede, pažymėtina, viena vertus, kad minėtame punkte dėl skolų procedūros nustatyta, kad „[v]isi nuo A iki D punktuose numatyti kriterijai taikomi *mutatis mutandis* mokesčiams, nepanaudotiems užstatams, kompensuojamiems mokėjimams, priskirtosioms įplaukoms ir kt., kuriuos agentūrai reikia surinkti EŽŪGF ir EŽŪFKP vardu“. Reglamento Nr. 885/2006 I priedo 2C punkte numatyta, kad agentūra turi patvirtinti tokias procedūras, kad „mėnesio, ketvirčio (tik EŽŪFKP) ir metinės deklaracijos būtų išsamios, tikslios, parengtos laiku ir kad bet kokios klaidos ar praleidimai būtų pastebėti ir ištaisyti, ypač tikrinant ir

derinant tam tikrais laikotarpiais“. Todėl Reglamento Nr. 885/2006 I priedo 2E punkte numatyta, kad skundų procedūros turi būti atliktos laikantis 2C punkto reikalavimų. Taigi reikia konstatuoti, kad šiame priede numatytas reikalavimas pateikti duomenis vykdant EŽUOGF sąskaitų apmokėjimą, nors jis nėra aiškiai nurodomas III priede.

- 48 Kita vertus konstatuotina, kaip teigia Vokietijos Federacinė Respublika, kad Reglamento Nr. 883/2006, numatančio išlaidų ir įplaukų deklaravimo bendrąsias taisykles, 5 straipsnyje iš tiesų nėra jokio reikalavimo dėl duomenų pateikimo Reglamento Nr. 885/2006 III priede. Vis dėlto tiek, kiek pagal Reglamento Nr. 1290/2005 32 straipsnio 5 dalį, siejamą su Reglamento Nr. 885/2006 6 straipsnio h punktu ir III priedu, nustatoma pareiga kasmet apskaičiuoti ir apskaityti palūkanas, argumentas, grindžiamas tuo, kad Reglamento Nr. 883/2006 5 straipsnyje nėra jokio reikalavimo dėl duomenų pateikimo to reglamento III priede, nėra reikšmingas.
- 49 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia daryti išvadą, jog Vokietijos Federacinė Respublika klaidingai tvirtina, kad Komisija neteisingai išaiškino Reglamento Nr. 1290/2005 32 straipsnio 5 dalį, siejamą su Reglamento Nr. 885/2006 6 straipsnio h punktu ir III priedu.
- 50 Šio sprendimo 49 punkte pateikta išvada neleidžia suabejoti kiti Vokietijos Federacinės Respublikos argumentai.
- 51 Pirma, kalbant apie argumentą, kad Komisija pažeidė Gaires Nr. 1, nes reikalavo kasmet apskaičiuoti palūkanas, pažymėtina, kad jis pagrįstas Vokietijos Federacinės Respublikos klaidingu šio dokumento aiškinimu. Iš tiesų iš Gairių Nr. 1 matyti, kad tarp Reglamento Nr. 885/2006 III priedo lentelėje nurodytų duomenų yra visos sumos, atitinkančios nepagrįstai išmokėtas sumas, įskaitant su jomis susijusias palūkanas ir baudas, kurios turi būti patikslintos einamųjų metų pabaigoje tam, kad būtų nustatytos kitais finansiniais metais mokėtinos sumos.
- 52 Antra, kalbant apie argumentą, pagal kurį tai, kad Reglamente Nr. 1306/2013 ir Įgyvendinimo reglamente Nr. 908/2014 aiškiai nustatyta pareiga kasmet apskaičiuoti ir apskaityti palūkanas, rodo, kad prieš įsigaliojant šiems reglamentams Komisija nemanė, jog būtina palūkanas apskaičiuoti ir pateikti kiekvienais metais, pabrėžtina, kad jis taip pat turi būti atmestas. Iš tiesų Reglamentas Nr. 1306/2013 ir Įgyvendinimo reglamentas Nr. 908/2014 iš esmės nepakeitė teisinės situacijos susigrąžintinių palūkanų deklaravimo srityje, nes pareiga kasmet apskaičiuoti ir pateikti palūkanas egzistavo pagal Reglamentą Nr. 1290/2005 ir Reglamentą Nr. 885/2006.
- 53 Konkrečiai pažymėtina, kad, įsigaliojus Reglamentui Nr. 1306/2013 ir Įgyvendinimo reglamentui Nr. 908/2014, reikšmingos Reglamento Nr. 1290/2005 ir Reglamento Nr. 885/2006 nuostatos iš esmės nebuvo pakeistos. Reglamento Nr. 885/2006 6 straipsnio h punkte ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 908/2014 29 straipsnio f punkte iš esmės nustatyta ta pati pareiga pranešti Komisijai apie visas dar nesusigrąžintas sumas finansinių metų pabaigoje pagal III priedą, kiek tai susiję su Reglamentu Nr. 885/2006, ir pagal II priedą, kiek tai susiję su Įgyvendinimo reglamentu Nr. 908/2014. Vienintelis papildymas šio priedo „Z“ stulpelyje, skirtas metiniam susigrąžintinių palūkanų sumų deklaravimui, kiek tai susiję su nuo 2014 m. spalio 16 d. nustatytais pažeidimais, šiai išvadai nėra reikšmingas.
- 54 Be to, priešingai, nei teigia Vokietijos Federacinė Respublika, skirtumas, numatytas Gairėse Nr. 5 dėl Įgyvendinimo reglamento Nr. 908/2014 II ir III prieduose numatytų lentelių pateikimo Komisijai už N finansinius metus, tarp „senų“ pažeidimų ir „naujų“ pažeidimų atvejų lentelėje, parengtoje pagal Įgyvendinimo reglamento Nr. 908/2014 29 straipsnio f punkte pateiktą pavyzdį, taip pat neleidžia daryti išvados, kad buvo padarytas esminis teisinės situacijos nesusigrąžintinių palūkanų deklaravimo srityje pakeitimas. Iš tiesų pažymėtina, kaip teigia Komisija, kad toks skirtumas daromas tik tada, kai taikoma 2014 m. kovo 11 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 907/2014, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 nuostatos dėl mokėjimo agentūrų ir kitų įstaigų, finansų valdymo, sąskaitų patvirtinimo, užstatų ir dėl euro naudojimo (OL L 255, 2014, p. 18),

pereinamojo laikotarpio nuostata, nes šioje nuostatoje daromas skirtumas tarp atvejų, kai per pirminį administracinį ar teisinį nagrinėjimą pažeidimai nustatyti iki 2014 m. spalio 16 d., t. y. seni atvejai, ir, kita vertus, kai toks pažeidimas nustatytas po 2014 m. spalio 16 d., t. y. nauji atvejai.

- 55 Be to, Vokietijos Federacinė Respublika negali teigti, kad Komisija savo 2016 m. lapkričio 29 d. rašte, kuriame išdėstė savo galutinę poziciją, pateikė prieštaringus argumentus, nes, nors reikalavimas kasmet apskaičiuoti ir apskaityti palūkanas nėra aiškiai nustatytas nei Reglamento Nr. 885/2006 6 straipsnio h punkte, nei Įgyvendinimo reglamento Nr. 908/2014 29 straipsnio f punkte, vis dėlto toks reikalavimas kyla iš pačios Reglamento Nr. 885/2006 6 straipsnio h punkto formuluotės, aiškinamos atsižvelgiant į sąskaitų patvirtinimo procedūros bendrą sistemą ir reglamentavimo tikslus, ir jame iš esmės numatyta ta pati pareiga kaip Įgyvendinimo reglamento Nr. 908/2014 29 straipsnio f punkte.
- 56 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, manytina, kad Komisija nepažeidė Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnio ir 32 straipsnio 5 dalies, siejamos su Reglamento Nr. 885/2006 6 straipsnio h punktu ir III priedu, todėl teisingai nusprendė, kad, siekiant taikyti 50/50 taisyklę, egzistuoja pareiga Reglamento Nr. 885/2006 III priedo lentelėje kasmet apskaičiuoti ir apskaityti palūkanas už sumas, neišieškotas nustačius pažeidimo ar aplaidumo atvejų.

(Praleista)

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Vokietijos Federacinė Respublika padengia savo ir Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**

Collins

Kancheva

De Baere

Paskelbtas 2019 m. gegužės 7 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.